NORAKSTS
Lieta Nr.142231311
1-0328-13/5

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 20.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Inga Juhņeviča,
ar tulci Angelinu Joņicu,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *M.S.* un iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *J.A.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *M.S.* (personas kods */personas kods/*) sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 12.jūlija lēmuma Nr.2976 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA816035) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 22.aprīlī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes jaunākais inspektors noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA816035 par to, ka 2011.gada 22.aprīlī pulksten 11.25 *M.S.* Rīgā, Tilta ielā no Patversmes ielas puses Sliežu ielas virzienā agresīvi vadīja automašīnu *Ford Focus* ar valsts reģistrācijas numuru

/reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis), kas izpaudās kā sastrēgumā – kolonnā pirms slēgtas dzelzceļa pārbrauktuves stāvošu transportlīdzekļu apbraukšana pa joslu, kas paredzēta kreisā pagrieziena veikšanai, pārkāpjot ceļa zīmes Nr.512 un horizontālā apzīmējuma Nr.920 ceļa zīmes prasības, ignorējot pārējos satiksmes dalībniekus pārkārtojoties kolonnas priekšgalā. Vadītājs arī bez uzaicinājuma atstāja vadītāja vietu. Tādējādi ir izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 149.^{4}panta trīspadsmitā daļā minētais administratīvais pārkāpums.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvalde ar 2011.gada 29.aprīļa lēmumu Nr.050/PA816035 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) konstatēja, ka *M.S.* ir izdarījis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 4., 298.10., 314.1., 39.8. un 10.punktu pārkāpumu, atbildība par kuriem ir paredzēta LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktā, 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā un 149.^{4}panta astotajā daļā, un nolēma *M.S.* uzlikt naudas sodu Ls 60 apmērā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 12.jūlija lēmumu Nr.2976 (turpmāk – Lēmums Nr.2976) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 11.augustā saņemta *M.S.* sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 12.jūlija lēmuma Nr.2976 atcelšanu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka ar savu darbību un bezdarbību nav aizskāris neviena ceļu satiksmes dalībnieka tiesības pārvietoties uz ceļa. Ceļu viņš nevienam nešķērsoja, visus manevrus veica tikai pēc pagrieziena parādīšanas un tikai pēc tam, kad citi autovadītāji palaida. Pie krustojuma sūdzības iesniedzējs piebrauca ar cerību, ka citi transportlīdzekļu vadītāji viņu palaidīs. Citu transportlīdzekļu vadītāji māja ar roku, lai viņš brauc pirmais, kad atvērsies barjera pār sliedēm. Kad ceļš bija brīvs, sūdzības iesniedzējs turpināja kustību.

Sūdzības iesniedzējs ir sertificēts apsargs, ar lielu autovadītāja darba pieredzi. Brīdī, kad viņu apturēja ceļu policija, viņš atradās darbā un pildīja savus tiešos darba pienākumus. Sūdzības iesniedzējs rīkojās adekvāti un vēlējās nokļūt ātrāk uz vietu, kur bija vajadzīga viņa palīdzība, lai novērstu iespējamo noziegumu.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 21.septembrī saņemts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes paskaidrojums par sūdzību. Iestāde sūdzību neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

[4] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs sūdzību uzturēja, pamatojoties uz sūdzībā norādītajiem apsvērumiem. Sūdzības iesniedzējs papildus paskaidroja, ka piekrīt, ka apbrauca citas automašīnas pa joslu, kura paredzēta, lai nogrieztos pa kreisi, bet nepiekrīt, ka tā ir agresīva braukšana, jo citi autovadītāji saprata, ka viņš brauc uz izsaukumu un deva ceļu. Sūdzības iesniedzējs apstājās krustojumā un, atveroties

aizsargbarjerai, apbrauca mašīnu rindu un šķērsoja pārbrauktuvi. Policists apstādināja Transportlīdzekli, pienāca pie automašīnas un pēc tam ar sūdzības iesniedzēja autovadītāja apliecību aizgāja uz savu automašīnu. Sūdzības iesniedzējs izkāpa no Transportlīdzekļa un devās pie policijas darbinieka noskaidrot, kas noticis.

Iestādes pārstāve sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem. Papildus paskaidroja, ka konkrētais naudas soda apmērs ir piemērots, ņemot vērā, ka ir konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis - sūdzības iesniedzējs gada laikā ir atkārtoti sodīts. Sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļu par tiem pašiem pārkāpumiem, kas kvalificēta kā agresīva braukšana.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot administratīvās lietas materiālus un uzklausot procesa dalībnieka paskaidrojumus, secina, ka sūdzība ir daļēji pamatota.

[6] Tiesa konstatē, ka ar Lēmumu sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 4., 10., 39.8., 298.10. un 314.1.punkta pārkāpumu, atbildība par kuriem ir paredzēta LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktā, 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā un 149.^{4}panta astotajā daļā.

[6.1] Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 10.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 298.10.punktu 512.zīme „Braukšanas virzieni joslās" noteic joslu skaitu un no tām noteikto braukšanas virzienu krustojumā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 314.1.punktu 920.ceļa apzīmējums - nepārtraukta līnija - sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, apzīmē braukšanas joslu robežas bīstamās vietās, brauktuves posmus, kuros aizliegts iebraukt, (..).

LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2.punkts noteic, ka par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies, kā transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas

transportlīdzekļu braukšanai, u.tml.), - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem.

LAPK 149.[4]panta četrpadsmitā daļa noteic, ka par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

[6.2] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 39.8.punktu transportlīdzekļa vadītājam aizliegts bez uzaicinājuma atstāt transportlīdzekļa vadītāja vietu, ja transportlīdzeklis apturēts pēc policijas darbinieka vai robežsarga pieprasījuma.

LAPK 149.[4]panta astotā daļa noteic, ka par transportlīdzekļa vadītāja vai pasažiera vietas atstāšanu bez uzaicinājuma, ja transportlīdzeklis apturēts pēc policijas darbinieka vai robežsarga (pierobežā) pieprasījuma, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vai pasažierim piecu latu apmērā.

[7] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzējs administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja Transportlīdzekli, apbrauca kolonnā stāvošos transportlīdzekļus pa joslu, kas paredzēta kreisā pagrieziena veikšanai, pārkāpjot 512.ceļa zīmes un 920.ceļa apzīmējuma prasības. Lietā ir strīds, vai tādējādi sūdzības iesniedzējs ir ignorējis pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, un tā ir atzīstama par agresīvu braukšanu.

Tiesa konstatē, ka lietā nav arī strīda, ka sūdzības iesniedzējs bez uzaicinājuma atstāja Transportlīdzekļa vadītāja vietu, kad Transportlīdzeklis bija apturēts pēc policijas darbinieka pieprasījuma.

[8] Saskaņā ar LAPK 289.[13] panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes Lēmumā ietvertais pamatojums par to, ka ir izdarīts LAPK 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 2.punktā un LAPK 149.[4]panta astotajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums, ka sūdzības iesniedzējs ir vainīgs šo pārkāpumu izdarīšanā un ir sodāms par šiem administratīvo pārkāpumiem, ir pareizs un pilnībā pietiekams. Līdz ar to tiesa pievienojas Lēmumā ietvertajai motivācijai un atzīst, ka Lēmums šajā daļā ir tiesisks un pamatots.

Iestāde pārsūdzētajā Lēmumā ir vērtējusi sūdzības iesniedzēja apsvērumus un sniegusi argumentētu motivāciju, pamatojot savu viedokli, kādēļ sūdzības iesniedzēja norādītie apsvērumi par to, ka viņš nav ignorējis pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses un viņa rīcība nav vērtējama kā agresīva braukšana, ir noraidāmi. Tiesa iestādes argumentāciju atzīst par pamatotu, tādēļ atkārtoti minētos apsvērumus neanalizēs.

Papildus tiesa norāda, ka no sūdzības iesniedzēja rakstveida un mutvārdu paskaidrojumiem izriet, ka viņš apzināti uzsāka kolonnā stāvošo transportlīdzekļu apbraukšanu pa joslu, kas paredzēta kreisā pagrieziena veikšanai un viņam bija zināms, ka līdz dzelzceļa pārbrauktuves atvēršanai viņš nevarēs atgriezties braukšanas joslā, kas

paredzēta braukšanai taisni. Tādējādi sūdzības iesniedzējs apzināti izdarīja ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu. Turklāt ar šādu rīcību tiek ignorētas ne tikai to transportlīdzekļu vadītāju intereses, kas brauc taisni, bet arī to transportlīdzekļu vadītāju intereses, kas vēlas veikt kreiso pagriezienu, jo krustojumā stāvošs Transportlīdzeklis traucē kreisā pagrieziena veikšanu.

[9] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2008.gada 14.aprīļa spriedumā lietā SKA-29/2008 ir atzinis, ka atbilstoši *ne bis in idem* principam nav pieļaujams personai par vienu un to pašu pārkāpumu galīgi noteikt sodu vairākas reizes. Līdz ar to, kā atzīst Senāts, princips *ne bis in idem* administratīvo pārkāpumu lietās tiek pārkāpts gadījumā, ja personai par vienu un to pašu pārkāpumu ir spēkā divi administratīvie sodi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 5.oktobra sprieduma lietā Nr.A42524108 18.punktu).*

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka atbildētājs, saucot sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2.punkta (agresīva braukšana), gan par to pašu pārkāpumu arī pēc LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitās daļas (par citu transportlīdzekļu vadītāju interešu ignorēšanu), ir pārkāpis *ne bis in idem* principu, jo par vienu un to pašu pārkāpumu pieteicēju saucis pie administratīvās atbildības pēc diviem LAPK pantiem. Tādējādi Lēmums daļā par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitās daļas nav tiesisks un pamatots un šajā daļā ir atceļams.

[10] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā pamatsodam var pievienot kādu no papildsodiem, kuri ir paredzēti pantos, kas nosaka atbildību par jebkuru no izdarītajiem pārkāpumiem.

LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2.punkta sankcijā par minēto administratīvo pārkāpumu paredzēts transportlīdzekļa vadītājam uzlikt naudas sodu no piecdesmit līdz divsimt latiem.

LAPK 149.^{4}panta astotās daļas sankcijā par minēto administratīvo pārkāpumu paredzēts transportlīdzekļa vadītājam izteikt brīdinājumu vai uzlikt naudas sodu piecu latu apmērā.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējam par LAPK 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 2.punkta un LAPK 149.[4]panta astotās daļas pārkāpumu ar Lēmumu ir uzlikts naudas sods Ls 60 apmērā.

Tiesa atzīst, ka, sūdzības iesniedzējam ir piemērots sods sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzējam piemērots gandrīz minimālais tiesību normā paredzētais naudas soda apmērs, kuru nosakot, atbildētājs ņēmis vērā pieteicēja atbildību pastiprinošu apstākli (LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punkts).

Tiesa piemēroto sodu atzīst par samērīgu un atbilstošu izdarītajam pārkāpumam. Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā ir ņemama vērā arī sūdzības iesniedzēja attieksme pret savu rīcību. Proti, sūdzības iesniedzējs neapzinās savas rīcības kaitīgās sekas, kas liecina par to, ka sūdzības iesniedzējs nenožēlo izdarīto pārkāpumu. Tādējādi sūdzības iesniedzējam par izdarīto pārkāpumu nav pamats piemērot minimālo normas sankcijā paredzēto naudas sodu.

[11] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums daļā par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 2.punkta pārkāpumu un LAPK 149.[4]panta astotās daļas pārkāpumu atstājams negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība šajā daļā ir noraidāma. Savukārt Lēmums daļā par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[4]panta četrpadsmitās daļas pārkāpumu ir atceļams un lieta izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1. un 2.punktu, 289.[13] panta sesto daļu un 289.[18] panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 12.jūlija lēmumu Nr.2976 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA816035) **daļā** par *M.S.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 2.punkta pārkāpumu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4]panta astotās daļas pārkāpumu, uzliekot naudas sodu 60 latu apmērā, bet sūdzību šajā daļā noraidīt.

Atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 12.jūlija lēmumu Nr.2976 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA816035) **daļā** par *M.S.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4]panta

četrpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, un šajā daļā izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* I.Juhņeviča

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Juhņeviča
Rīgā 2013.gada 20.februārī